

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău  
Judecător: V. Ciumac  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău  
Judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-1105/16

## Î N C H E I E R E

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecători

Tamara Chișca-Doneva  
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către  
Cebotari Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cebotari Nicolae  
împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului  
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, prin care a fost  
respins apelul declarat de Cebotari Nicolae și a fost menținută hotărîrea  
Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 iulie 2015,

### c o n s t a t ă :

La 04 iunie 2015, Cebotari Nicolae a depus cerere de chemare în judecată  
împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitînd constatarea  
ilegalității și anularea procesului-verbal de sigilare nr. 067149/3/12 din 01 aprilie  
2015 a autovehiculului, ce-i aparține lui Cebotari Nicolae cu drept de proprietate,  
de modelul Opel Astra n/î. C MH 825, reținut și transmis la păstrare colaboratorilor  
Combinatului „Liman”, de către colaboratorii fiscali Zabulica Serghei și Bejenari  
Gheorghe, inspectori ai Direcției control fiscal nr. 3 a IFS mun. Chișinău, anularea  
deciziei IFS mun. Chișinău nr. 112 din 07 mai 2015, încasarea din contul IFS mun.  
Chișinău a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 5 000 lei și  
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, aflîndu-se la volanul  
automobilului său de modelul Opel Astra n/î. C MH-825, la 01 aprilie 2015 staționa  
în str. I. Gagarin, mun. Chișinău, pentru a cumpăra țigări de la ghereta din preajmă.

Indică reclamantul că, la acel moment s-au apropiat doi necunoscuți, care l-au  
rugat să-i transporte pînă la str. Uzinelor, mun. Chișinău. Ajungînd la destinație  
drumeții s-au prezentat că sunt colaboratori ai IFS și că vor întocmi un proces-  
verbal cu privire la contravenție.

Susține reclamantul că, a negat faptul practicării activității de antreprenoriat,  
de prestare a serviciilor de transport și a refuzat să semneze procesul-verbal. Mai

indică reclamantul că colaboratorii IFS i-au comunicat că în caz că va refuza să dea explicații și nu va semna procesul-verbal îi vor confisca automobilul, în aceste împrejurări inspectorii au reținut mijlocul de transport, l-au sigilat și l-au transmis la păstrare unei persoane particulare pe teritoriul Combinatului „Liman” din mun. Chișinău, fără a-i elibera lui Cebotari Nicolae un proces-verbal de ridicare și transmitere la parcare a mijlocului de transport, ce-i aparține cu drept de proprietate.

Ulterior, la 04 aprilie 2015, reclamantul a mers la IFS mun. Chișinău și a ridicat un exemplar al actelor întocmite la 01 aprilie 2015. Concomitent a contestat actul de ridicare și sigilare a unității de transport, însă inspectorii fiscali i-au comunicat că automobilul nu va fi eliberat, deoarece nu și-a recunoscut vina și a decis să se judece într-un proces judiciar cu IFS.

Menționează reclamantul că la 13 mai 2015 a recepționat răspunsul oficial prin care IFS a refuzat ridicarea sigiliilor și eliberarea către proprietar a unității de transport reținut ilegal.

Consideră reclamantul că, procesul-verbal cu privire la sigilarea unității de transport din 01 aprilie 2015 contravine legii și este emis cu încălcarea procedurii prestabilite, or în procesul-verbal nu sunt reflectate motivele de fapt și de drept pe care justifică acțiunile IFS Chișinău de ridicare, sigilare și transmitere la păstrare a mijlocului de transport respectiv, în conținutul acestuia se indică doar dispozițiile art. 129 alin. (22) și art. 134 alin. (1) lit. d) Codul fiscal, prevederi care în opinia acestuia nu au nici o relevanță la caz.

Indică reclamantul că, lipsește un act de control operativ întocmit de către colaboratorii IFS, potrivit dispozițiilor Codului fiscal în Titlul V un act de ridicare și transmitere la păstrare a unității de transport, precum prevede Codul contravențional. În viziunea reclamantului actele enumerate fiind obligatorii pentru a aplica sigiliul pe unitatea de transport reținută.

În acest sens menționează dispozițiile art. 439 Cod Contravențional potrivit cărora reținerea și aducerea vehiculului la parcare se admite cu respectarea condițiilor stipulate în lege și în cazul în care conducătorul autovehiculului înlăturat de la conducere a fost reținut și dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor.

Menționează reclamantul că, la reținerea mijlocului de transport a fost încălcată competența, or înlăturarea acestuia de la trafic, de la conducerea automobilului reținut putea fi realizată doar de colaboratorii poliției rutiere, care urmau să constate cauzele și să argumenteze necesitatea înlăturării lui de la conducere. În argumentarea acțiunilor sale IFS a comunicat reclamantului că acțiunile au fost întreprinse în temeiul art. 263 Codul Contravențional, care la fel, nu justifică scopul ridicării mijlocului de transport.

În această ordine de idei reclamantul invocă dispozițiile art. 263 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia nu se prevede aplicarea sancțiunii cu confiscarea bunurilor făptuitorului.

Respectiv, colaboratorii au interpretat extensiv dispozițiile Codului contravențional și ale Codului Fiscal, ceea ce nu se admite în procedura contravențională și în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (2) Cod contravențional, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a

legii contravenționale sînt interzise.

Indică reclamantul că, la 02 iunie 2015 Judecătoria Rîșcani a verificat legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a dispus încetarea procesului din lipsa faptului contravențional, iar faptul practicării activității de antreprenoriat nu a fost argumentat de IFS și nici nu a fost confirmat în ședința de judecată.

În temeiul acțiunilor ilegale ale IFS mun. Chișinău unitatea de transport destinată satisfacerii necesităților familiale ale reclamantului este reținută și se deține pînă în prezent pe teritoriul neautorizat de parcare a Combinatului „Liman” din mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 iulie 2015, acțiunea înaintată de Cebotari Nicolae către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, s-a respins apelul declarat de Cebotari Nicolae și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 iulie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 06 iunie 2016, Cebotari Nicolae prin intermediul avocatului Stoianov Ludmila (mandat nr. 0319371) a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, a indicat că atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind momentul expedierii copiei deciziei contestate în adresa părților (f.d. 80) și recepționarea acesteia, recursul înaintat de Cebotari Nicolae se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cebotari Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cebotari Nicolae ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

### **d i s p u n e**

Recursul declarat de Cebotari Nicolae se consideră inadmisibil.  
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Ion Druță